

עפ"ת 27355/01/16 - אחמד חבשי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 27355-01-16 חבשי נ' מדינת ישראל
28 ינואר 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
אחמד חבשי
על-ידי ב"כ עו"ד דוד גולן
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד רביד שיפמן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

ביום 30.06.11 נהג המערער טרקטורון ברח' יפת בתל-אביב, וזאת למרות שביום 02.04.11 קצין משטרה פסל אותו מלנהוג לשלושים יום.

המערער נהג את אותו טרקטורון ללא רישיון רכב תקף מזה כחודש ומספר ימים וללא פוליסת ביטוח בתוקף, נהג ללא רישיון נהיגה מתאים לסוג הרכב, ובעיקר ייחס לו כתב האישום נהיגה בזמן פסילה.

עסקינן בנהיגה בזמן פסילה קונסטרוקטיבית, כלומר, מועד 30 הימים חלף, אבל מאחר ועל-פי כתב האישום המערער לא הפקיד את הרישיון בידי קצין המשטרה שפסל אותו, טרם החלה להימנות תקופת הפסילה.

כתב האישום אינו אומר זאת, אך אפנה לסעיף 42(ג)(1) לפקודת התעבורה ו-47' לפקודה.

העבירות שיוחסו למערער אפוא היו בניגוד לסעיפים 67, 10 ו-2 לפקודת התעבורה, וסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי.

המערער, כאשר יוצג על-ידי סניגור אחר בבית משפט קמא, הודה בביצוע כל העבירות למעט העבירה של נהיגה בזמן פסילה. בתשובתו לאישום טען שלא היה פסול מעבר ל-30 הימים ושלא ידע שהוא כך פסול.

בית משפט קמא, מששמע את הראיות הלא-רבות בעניין זה, בחן בהכרעת דינו את היסוד העובדתי של ביצוע העבירה, כלומר, האם מסר המערער לקצין המשטרה על-פי 2/נ, הזהה ל-4/ת, את רישיון הנהיגה, בהינתן שקצין המשטרה, אשר ביצע למערער את השימוע, לא זכר את הדברים בשל חלוף הזמן הניכר מאז.

עמוד 1

בית משפט קמא, תוך שהוא בוחן את ת/4, הגיע למסקנה כי עולה "מסר כי נמצא בבית" המתייחס לרישיון הנהיגה, כי באופן חד-משמעי יש לקבוע שהמערער לא מסר כטענתו רישיון נהיגה מנייר, להבדיל מרישיון נהיגה מפלסטיק שנמצא בביתו.

כאמור, בקביעותיו אלה של בית משפט קמא יש התייחסות ליסוד העובדתי של העבירה, אך בית משפט קמא, למרות שהסניגור, בסיכומיו, הפנה גם לשאלת המחשבה הפלילית, דהיינו, מודעותו של המערער לכך שהוא בפסילה, בית משפט קמא לא התייחס לעניין זה כלל.

בית משפט קמא, בהכרעת דינו, גם לא קבע, למרות שהמערער העיד להגנתו וטען שמסר את רישיון הנייר לקצין המשטרה, שהוא לא מאמין למערער ולא קבע ממצאי מהימנות כלל בעניין זה, שהיו חשובים לקביעת ההכרעה.

יש לומר, שבאמרתו ת/1 המערער טען שעובר לרישום הדו"ח המקורי, הדו"ח שבגינו ניתנה הפסילה המנהלית על-ידי קצין המשטרה, אמר המערער שמסר את הרישיון ואת מסמכיו "כשתפס אותי שוטר הוא בעצמו לקח לי את הרישיון" ולעניין זה לא התייחס בית משפט קמא כלל, אם כי נכון שבעדותו בבית המשפט אמר המערער שמסר את הרישיון לקצין.

הנני סובר שהכרעת הדין לעניין הנהיגה בזמן פסילה אינה יכולה לעמוד.

ראשית, כפי שאמרתי, לא בחן בית משפט קמא את מודעותו של המערער ולמעשה לא בחן את היסוד הנפשי לעבירה כלל, ואף לעניין היסוד העובדתי נתן בית משפט קמא משקל בהכרעת דינו לדבר שאסור היה לו לעשות, וזה לעדות מפי השמועה, רישום ב-2/1 שלא ידוע מי כתב אותו, עד התביעה, הקצין, אמר שזה לא הוא, הוא ייחס אותו אולי לרכז.

בעמ' 3 להכרעת הדין פסקה 5, ייחס בית משפט קמא לעניין בלתי-קביל זה משקל לצורך קביעתו להרשיע את המערער בעבירה.

הנני אפוא מוצא לזכות את המערער מעבירה של נהיגה בזמן פסילה, כמובן שהרשעתו ביתר העבירות נשארת על כנה. משכך, יש מקום גם לתקן את עונשו של המערער, אשר מלכתחילה לא היה עונש כבד.

ראשית, אבקש להסב תשומת לבו של בית משפט קמא, שהאריך תנאי שתלוי היה כנגד המערער שעסקין בתנאי שכבר נגמר תקפו. עסקין בתנאי בתיק תעבורה 10-10-2530, שהוטל על-ידי בית המשפט לתעבורה ביום 07.10.10 תנאי של 100 ימים לשלוש שנים שחלפו ביום 07.10.13, ואילו גזר דינו של בית משפט קמא בתיק הנוכחי ניתן ביום 02.12.15.

משכך, על-פי סעיף 56(א) לחוק העונשין, עסקין בחידוש תנאי ולא בהארכתו.

לגופו של עניין, מאחר והתנאי שהוטל בתיק הישן חל גם על נהיגה ללא רישיון נהיגה מתאים, אזי אין מקום להתערב בהארכת התנאי שהוטל על-ידי בית משפט קמא. מנגד, הזיכוי בעבירה העיקרית מצדיק הקלה בעונשו של המערער.

הנני מבטל את ביצוע עבודות השל"צ משלב זה ואילך מאחר והפסילה בפועל בחלקה הינה פסילה החופפת פסילה מותנית שהופעלה, לא אוכל להתערב באותה פסילה, אלא להפחתה של שישה חודשים ואורך הפסילה המותנית

שהופעלה בחופף בתיק 2530-10-10. כלומר, הפסילה בפועל המוטלת בתיק הנוכחי תחפוף במלואה את הפסילה המותנית שהופעלה ותהיה למשך שישה חודשים.

באשר לקנס, אשר אמור להיות משולם ביום 02.03.16, אפחיתו לגובה של 1,000 ₪.

יתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

במידה ולא הופקד רישיון הנהיגה, הוא יופקד עד יום 28.02.16 במזכירות בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו.

במידה ויש למערער פסילות בתיקים אחרים, אזי יחולו הוראות הדין הכלליות לעניין תקופת הפסילה הנוכחית ביחס לפסילות האחרות.

**ניתן והודע היום, י"ח שבט התשע"ו,
28/01/2016, במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלדעלידינופרדויד